

XÂY DỰNG THỂ CHẾ, CƠ CHẾ ĐẤU TRANH NGĂN CHẶN CÁC QUAN ĐIỂM SAI TRÁI, THÙ ĐỊCH TRÊN LĨNH VỰC VĂN HỌC, NGHỆ THUẬT THỜI GIAN QUA

NGUYỄN HÒA THÀNH

Học viện Chính trị khu vực III

1. Đấu tranh ngăn chặn các quan điểm sai trái, thù địch là một công việc vô cùng khó khăn, đặc biệt là trong lĩnh vực văn học, nghệ thuật. Trong bối cảnh hội nhập hiện nay, việc đấu tranh ngăn chặn các quan điểm đối lập, quan điểm sai trái, thù địch không phải là một việc làm tùy hứng, tùy tiện, “hàm hồ” mà phải hết sức khoa học, công phu, có tính thuyết phục cao. Một trong những phương pháp đấu tranh tốt nhất là phải xây dựng và hoàn thiện thể chế, cơ chế cho lĩnh vực này, nghĩa là phải có một hành lang pháp luật tương đối ổn định, nhất quán, thống nhất để thực thi.

Trong thời gian qua, Đảng và Nhà nước Việt Nam đã xây dựng và hoàn thiện nhiều văn bản pháp luật liên quan đến lĩnh vực văn học, nghệ thuật. Ngoài Hiến pháp có tính chung nhất, các văn bản luật đều có phạm vi điều chỉnh theo từng lĩnh vực cụ thể. Chẳng hạn, Điều 11 Hiến pháp (2013) quy định:

1. Tổ quốc Việt Nam là thiêng liêng, bất khả xâm phạm.

2. Mọi hành vi chống lại độc lập, chủ quyền, thống nhất và toàn vẹn lãnh thổ, chống lại sự nghiệp xây dựng và bảo vệ Tổ quốc đều bị nghiêm trị.

Như vậy, bất cứ ai có hành vi chống lại độc lập, chủ quyền, thống nhất và toàn vẹn lãnh thổ, chống lại sự nghiệp xây dựng và bảo vệ Tổ quốc đều bị nghiêm trị. Điều đó cũng có nghĩa là hoạt động văn học, nghệ thuật cũng không nằm ngoài phạm vi điều chỉnh này, cho dù các quy định trong lĩnh vực này khá ít so với những lĩnh vực khác.

Tính đến nay, Việt Nam có 234 Luật, Bộ Luật còn hiệu lực và sắp có hiệu lực, trong đó phần lớn các luật với phạm vi điều chỉnh đều ở lĩnh vực kinh tế. Trong lĩnh vực nghệ thuật chỉ duy nhất có luật Điện ảnh năm 2009. Tuy nhiên, điều đó không đồng nghĩa với việc không quản lý được hoạt động văn học, nghệ thuật bởi lẽ nhiều quy định trong các luật như Luật Xuất bản, Luật Báo chí, đặc biệt là Luật An ninh mạng đều có liên quan đến văn học, nghệ thuật, đặc biệt là liên quan đến việc đấu tranh, ngăn chặn các quan điểm sai trái, thù địch trên lĩnh vực văn học, nghệ thuật.

Chẳng hạn, trong Luật Báo chí 2016 có Điều 9 về Các hành vi bị nghiêm cấm như:

1. Đăng, phát thông tin chống Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam có nội dung: a) Xuyên tạc, phỉ báng, phủ nhận chính quyền nhân dân; b) Bịa đặt, gây hoang mang trong Nhân dân; c) Gây chiến tranh tâm lý.

2. Đăng, phát thông tin có nội dung:

a) Gây chia rẽ giữa các tầng lớp nhân dân, giữa Nhân dân với chính quyền nhân dân, với lực lượng vũ trang nhân dân, với tổ chức chính trị, tổ chức chính trị - xã hội;

b) Gây hằn thù, kỳ thị, chia rẽ, ly khai dân tộc, xâm phạm quyền bình đẳng trong cộng đồng các dân tộc Việt Nam;

c) Gây chia rẽ người theo tôn giáo với người không theo tôn giáo, giữa người theo các tôn giáo khác nhau, chia rẽ các tín đồ tôn giáo với chính

quyền nhân dân, với tổ chức chính trị, tổ chức chính trị - xã hội; xúc phạm niềm tin tín ngưỡng, tôn giáo;

d) Phá hoại việc thực hiện chính sách đoàn kết quốc tế.

3. Đãng, phát thông tin có nội dung kích động chiến tranh nhằm chống lại độc lập, chủ quyền và toàn vẹn lãnh thổ nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam.

4. Xuyên tạc lịch sử; phủ nhận thành tựu cách mạng; xúc phạm dân tộc, anh hùng dân tộc.

5. Tiết lộ thông tin thuộc danh mục bí mật nhà nước, bí mật đời tư của cá nhân và bí mật khác theo quy định của pháp luật.

6. Thông tin cổ súy các hủ tục, mê tín, dị đoan; thông tin về những chuyện thần bí gây hoang mang trong xã hội, ảnh hưởng xấu đến trật tự, an toàn xã hội và sức khỏe của cộng đồng.

7. Kích động bạo lực; tuyên truyền lối sống đồi trụy; miêu tả tỉ mỉ những hành động dâm ô, hành vi tội ác; thông tin không phù hợp với thuần phong mỹ tục Việt Nam.

8. Thông tin sai sự thật, xuyên tạc, vu khống, xúc phạm uy tín của cơ quan, tổ chức, danh dự, nhân phẩm của cá nhân; quy kết tội danh khi chưa có bản án của Tòa án.

Đặc biệt, trong bối cảnh hiện nay, khi internet phát triển và mạng xã hội có sức tác động lớn đến đời sống chính trị - xã hội thì sự ra đời của Luật An ninh mạng là vô cùng cần thiết. Điều 8 của luật xác định Các hành vi bị nghiêm cấm khi sử dụng không gian mạng để thực hiện hành vi như sau:

- Tổ chức, hoạt động, cấu kết, xúi giục, mua chuộc, lừa gạt, lôi kéo, đào tạo, huấn luyện người chống Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam;

- Xuyên tạc lịch sử, phủ nhận thành tựu cách mạng, phá hoại khối đại đoàn kết toàn dân tộc, xúc phạm tôn giáo, phân biệt đối xử về giới, phân biệt chủng tộc;

- Thông tin sai sự thật gây hoang mang trong nhân dân, gây thiệt hại cho các hoạt động kinh tế - xã hội, gây khó khăn cho hoạt động của cơ quan nhà nước hoặc người thi hành công vụ, xâm phạm quyền và lợi ích hợp pháp của tổ chức, cá nhân khác;

Ngoài các luật được ban hành, các quy định, quy chế đều được ban hành trong các tổ chức, các hội

đoàn để điều chỉnh hành vi của các thành viên. Chẳng hạn, Điều lệ Liên hiệp các Hội Văn học nghệ thuật Việt Nam do Thủ tướng Chính phủ ký ngày ngày 21 - 03 - 2017 quy định trong Điều 5 về Nguyên tắc tổ chức, hoạt động là: "Liên hiệp tổ chức, hoạt động dưới sự lãnh đạo của Đảng cộng sản Việt Nam"; trong Điều 7 xác định nhiệm vụ: "Tổ chức, hoạt động theo Điều lệ Liên hiệp được cơ quan có thẩm quyền phê duyệt. Chấp hành các quy định pháp luật có liên quan đến tổ chức, hoạt động của Liên hiệp. Không được lợi dụng hoạt động của Liên hiệp để làm phương hại đến an ninh quốc gia, trật tự xã hội, đạo đức, thuần phong mỹ tục, truyền thống của dân tộc, quyền và lợi ích hợp pháp của cá nhân, tổ chức". Điều 10 về nghĩa vụ của thành viên: "Nghiêm chỉnh chấp hành chủ trương, đường lối của Đảng, chính sách, pháp luật của Nhà nước; chấp hành Điều lệ Liên hiệp, quy chế của Liên hiệp; thực hiện các Nghị quyết, quyết định, chương trình hoạt động của Liên hiệp".

Mọi công dân, cá nhân và các tổ chức xã hội đều phải tuân thủ Hiến pháp và pháp luật trên cơ sở quyền và nghĩa vụ của mình. Đối với tổ chức Đảng thì thể chế được quy định chặt chẽ hơn. Tất cả đảng viên Đảng Cộng sản Việt Nam đều phải nghiêm túc tuân theo Điều lệ Đảng và các quy định. Chẳng hạn, đảng viên phải thực hiện nghiêm túc 19 điều đảng viên không được làm. Trong 19 điều này cũng đề cập đến những vấn đề có liên quan đến văn học, nghệ thuật.

Thể chế không chính thức (bất thành văn) như những tục lệ, tập tục, truyền thống, và chuẩn mực ứng xử trong xã hội... cũng có sức ảnh hưởng đến hành vi con người và ảnh hưởng đến thể chế chính thức. Các thể chế này đều có đặc điểm là lấy giá trị, đặc biệt là giá trị truyền thống làm hệ quy chiếu và dư luận xã hội làm phương pháp điều chỉnh. Những giá trị đó là chân - thiện - mỹ, lòng yêu nước, truyền thống dân tộc, sự thiêng liêng của Tổ quốc, an nguy của dân tộc.

Nhìn chung, việc xây dựng và hoàn thiện các thể chế, cơ chế trong thời gian qua đã đạt được nhiều kết quả, góp phần quan trọng vào việc ổn định chính trị xã hội và phát triển đất nước. Những kết quả đó được thể hiện ở những khía cạnh sau:

Thứ nhất, các thể chế, cơ chế đã ngăn chặn được các tổ chức, cá nhân tuyên truyền chống phá chế độ trên các lĩnh vực trong đó đã ngăn chặn được các luận điệu sai trái về văn học, nghệ thuật.

Thực tế cho thấy, trong thời gian qua dù có các thành phần phản động, chống đối, bất mãn; đối tượng có thể là công dân hay cán bộ, đảng viên đã tăng cường hoạt động trên lĩnh vực văn học, nghệ thuật với các bài viết đi ngược lại với quan điểm của Đảng; cấu kết với các phần tử phản động nước ngoài tổ chức hội thảo, đảng đàn, phát biểu trên mạng xã hội... nhưng chúng ta vẫn kiểm soát được tình hình, ngăn chặn kịp thời, không để lan truyền gây bất ổn xã hội.

Chỉ riêng với Luật Xuất bản và Luật Báo chí, các cá nhân, tổ chức tuyên truyền quan điểm văn học, nghệ thuật sai trái đều không có cơ hội gây ảnh hưởng rộng lớn. Chẳng hạn, chúng ta đã cấm phát hành và quyết định thu hồi một số tác phẩm, ấn phẩm văn học đã phát hành là do vi phạm Luật Xuất bản; thậm chí có tác phẩm có những quan điểm, nhận định, đánh giá thiếu căn cứ khoa học, mơ hồ về chính trị như cuốn “*Bước thịnh suy của các triều đại phong kiến Trung Quốc*” có nội dung xuyên tạc lịch sử về chủ quyền Biển Đông của Việt Nam; cuốn sách dịch “*Đường về nô lệ*” có nội dung đánh đồng chủ nghĩa xã hội ở Liên Xô với chủ nghĩa phát xít; cuốn sách “*Gạc Ma - Vòng tròn bất tử*” có nguồn thông tin tư liệu sai lệch, tuyên truyền chủ nghĩa xét lại một cách cực đoan, kích động thù hận dân tộc, tạo tâm lý oán trách...¹.

Gần đây, Luật An ninh mạng đã có hiệu lực nên có thể ngăn chặn kịp thời các luận điệu xuyên tạc về văn học, nghệ thuật chống phá Đảng và Nhà nước.

Thứ hai, các thể chế, cơ chế đã ràng buộc các tổ chức, cá nhân trong quá trình thể hiện quan điểm văn học, nghệ thuật có nội dung sai trái, thù địch. Hiện nay, các thể chế, cơ chế của chúng ta có tác dụng ràng buộc những cá nhân, tổ chức rất rõ. Điều này được thể hiện trong từng đối tượng, cấp độ khác nhau. Nếu là đảng viên, chúng ta có *Điều lệ Đảng*, đặc biệt là *19 điều đảng viên không được làm* (Quy định số 47-QĐ/TW). Hướng dẫn số 03-HD/UBKTTW (ngày 15 - 3 - 2012) của Quy định đã chỉ rõ những điều đảng viên không được làm đối với văn học, nghệ thuật như sau:

Chẳng hạn Điều 3 của Hướng dẫn quy định:

Điều 3. Viết bài, cho đăng tải tin, bài sai sự thật, vu cáo, bịa đặt hoặc quy kết về tội danh, mức án trước khi xét xử, không đăng tải ý kiến phản hồi, cải chính theo quy định. Sáng tác, sản xuất, tàng trữ, tán phát các tác phẩm, công trình văn học, nghệ thuật không lành mạnh, mang tính kích động gây ảnh hưởng xấu trong xã hội; tán phát bài viết, hồi ký không đúng sự thật.

Đảng viên không được:

1- Viết bài, cho đăng tải tin, ảnh, bài không đúng như xảy ra trong thực tế; vu cáo, bịa đặt những nội dung liên quan đến vụ án hoặc tùy tiện quy kết về tội danh, mức án trước khi toà án đưa ra xét xử; không đăng tải ý kiến phản hồi, cải chính theo quy định.

2- Sáng tác, sản xuất, tàng trữ, tán phát các tác phẩm, công trình văn học, nghệ thuật không lành mạnh dưới mọi hình thức có nội dung và tính chất sau đây:

a) Kích động chống Đảng, chống Nhà nước, chống chế độ, phá hoại khối đại đoàn kết toàn dân tộc.

b) Kích động bạo lực, tuyên truyền chiến tranh xâm lược, chiến tranh tâm lý, gây hận thù giữa các dân tộc, các tôn giáo, gây hoài nghi, hoang mang trong nhân dân; truyền bá lối sống cơ hội, thực dụng, trái đạo lý.

c) Xuyên tạc lịch sử, phản ánh không đúng sự thật về Đảng, Nhà nước, dân tộc Việt Nam, các tổ chức, cá nhân; phủ nhận vai trò lãnh đạo của Đảng và cá nhân lãnh tụ đối với sự nghiệp cách mạng; xuyên tạc, vu khống nhằm xúc phạm danh dự của tổ chức, danh dự, nhân phẩm, bí mật đời tư của cá nhân.

d) Phản ánh những vấn đề về lịch sử của Đảng chưa được cấp có thẩm quyền cho phép công khai hoặc công bố.

đ) Truyền bá văn hóa phẩm phản động, đồi trụy, có tính chất mê tín (mua, bán, in, sao, tàng trữ, tán phát, tuyên truyền bằng sách, ấn phẩm, băng, đĩa, phim, ảnh và các loại thiết bị lưu giữ tài liệu khác).

3- Tán phát bài viết, hồi ký không đúng sự thật dưới mọi hình thức.

Như vậy, với những ràng buộc như trên, đảng viên không có cơ hội để thể hiện các quan điểm sai trái trên lĩnh vực văn học, nghệ thuật.

Thứ ba, các thể chế, cơ chế đã tạo không gian, môi trường tự do tư tưởng cho các văn nghệ sĩ nói riêng và công dân nói chung được thể hiện, biểu hiện sáng tạo văn học, nghệ thuật.

Đề các thể chế, cơ chế có cơ sở phát huy hiệu quả, các nghị quyết của Đảng đã định hướng rất rõ về vai trò của tự do sáng tạo và tài năng của văn nghệ sĩ. Nghị quyết 23 của Bộ Chính trị đã xác định quan điểm: “Tài năng văn học, nghệ thuật là vốn quý của dân tộc. Chăm lo phát hiện, bồi dưỡng, quý trọng và phát huy các tài năng văn học, nghệ thuật là trách nhiệm của toàn xã hội, trước hết là của Đảng, Nhà nước và của các tổ chức trong hệ thống chính trị các cấp. Tôn trọng, bảo đảm quyền tự do sáng tạo, tạo điều kiện thuận lợi phát huy tính độc lập, khơi dậy mọi nguồn lực sáng tạo của văn nghệ sĩ. Văn nghệ sĩ, người chiến sĩ xây dựng và phát triển nền văn nghệ tiên tiến, đậm đà bản sắc dân tộc, cần phát huy lòng yêu nước nồng nàn, gắn bó máu thịt với nhân dân, nêu cao trách nhiệm công dân, sáng tạo nên nhiều tác phẩm có giá trị phụng sự đất nước và dân tộc”.

Gần đây, trong bài phát biểu tại Lễ Kỷ niệm 70 năm ngày thành lập Liên hiệp các Hội Văn học nghệ thuật Việt Nam, Tổng Bí thư, Chủ tịch nước Nguyễn Phú Trọng đã khẳng định: “Trực tiếp tham gia vào sự nghiệp đổi mới đất nước, miêu tả cho hay, cho chân thật, sinh động và có sức thuyết phục sự nảy sinh và phát triển cái mới, cái tốt đẹp, cao cả trong đời sống; dũng cảm, nghiêm khắc lên án, phê phán những cái xấu xa, thấp hèn, sự thoái hoá, biến chất, tham nhũng, thói hư, tật xấu, tệ nạn xã hội, qua đó góp phần tích cực vào thắng lợi của sự nghiệp xây dựng con người, đổi mới và phát triển đất nước, đó chính là nhiệm vụ chủ yếu của văn học, nghệ thuật Việt Nam hôm nay và nhiều năm tới. Đó cũng chính là sức mạnh chiến đấu đặc biệt của văn học, nghệ thuật thời kỳ mới. Bác Hồ đã dạy: “Ngòi bút của các bạn cũng là những vũ khí sắc bén trong sự nghiệp phò chính trừ tà mà anh em văn hoá và trí thức phải làm”. Điều đó có nghĩa là, đấu tranh bảo vệ, nuôi dưỡng, khẳng định cái mới, cái tích cực, cái tốt đẹp và chống cái ác, cái xấu xa, thấp hèn là chức năng, nhiệm vụ tự thân của văn học, nghệ thuật, nó không có bất cứ một áp lực nào từ trên hay từ bên ngoài vào. Đảng không áp đặt, ép buộc,

gán cho văn học, nghệ thuật một nhiệm vụ “chính trị” khô khan, giản đơn, nhất thời nào, mà hiểu nó như một sứ mệnh, một sức mạnh vốn có của văn học, nghệ thuật chân chính, đặc biệt trong cuộc đấu tranh ngày hôm nay”².

Thứ tư, các thể chế, cơ chế tạo môi trường pháp lý để đấu tranh công khai các luận điệu sai trái, thù địch trên lĩnh vực văn học, nghệ thuật.

Thực tế cho thấy, hiện nay các thể chế, cơ chế liên quan đến văn học, nghệ thuật đều được cụ thể hóa ở mức độ nhất định. Bên cạnh những điều cấm, những ràng buộc, các thể chế, cơ chế đều đưa ra nhiệm vụ phát triển văn học, nghệ thuật như là nhiệm vụ trung tâm, là thiên chức của người nghệ sĩ. Trong nhiệm vụ đó không chỉ có xây dựng và phát triển nền văn học, nghệ thuật mà còn có nhiệm vụ, trách nhiệm đấu tranh chống lại các quan điểm sai trái, thù địch. Nhiều tờ báo, tạp chí đã có những chuyên mục về đấu tranh chống các quan điểm sai trái trên lĩnh vực văn học, nghệ thuật, nhiều văn nghệ sĩ đã công khai phê phán những phần tử cơ hội, phản động gây chia rẽ nội bộ trong đội ngũ văn nghệ sĩ, đấu tranh quyết liệt với quan điểm nghệ thuật độc lập, tách rời chính trị.

Trong thời gian qua, chúng ta đã thành lập Ban chỉ đạo “*đấu tranh chống âm mưu “diễn biến hòa bình” trên lĩnh vực tư tưởng, văn hóa*” (gọi tắt là Ban Chỉ đạo 94, gần đây là Ban Chỉ đạo 35) trên toàn quốc, trong tất cả các đảng bộ tỉnh, thành. Hoạt động của Ban Chỉ đạo 94, Ban Chỉ đạo 35 đã mang lại những kết quả tương đối rõ ràng và được thể hiện rất rõ trong các cơ quan báo chí tại địa phương dưới sự chỉ đạo của Ban Tuyên giáo các cấp.

2. Những kết quả trong xây dựng thể chế, cơ chế đấu tranh chống các quan điểm sai trái trên lĩnh vực văn học, nghệ thuật rất đáng ghi nhận. Tuy nhiên, trong quá trình triển khai vẫn còn một số hạn chế nhất định:

Thứ nhất, các thể chế, cơ chế về lĩnh vực văn học, nghệ thuật vẫn còn chung chung, một số văn bản pháp luật chưa bám sát thực tiễn. Chính sự chung chung, có vẻ mơ hồ này dẫn đến việc lãnh đạo, quản lý các hoạt động gặp nhiều khó khăn.

Mặt khác, chính vì sự mơ hồ này mà một số lãnh đạo, cấp ủy, chính quyền địa phương hiểu chưa thấu

đáo đặc trưng văn học, nghệ thuật đã vội vàng quy chụp một số tác phẩm và nghệ sĩ khi xây dựng các nhân vật.

Thứ hai, các thể chế, cơ chế chưa phát huy triệt để, chưa khuyến khích được văn nghệ sĩ và người dân đấu tranh quyết liệt hơn với các quan điểm văn học, nghệ thuật sai trái đang xuất hiện ngày càng nhiều hiện nay.

Thực tế cho thấy, mỗi văn bản thể chế, cơ chế đều có quyền lợi và nghĩa vụ cụ thể nhưng phần lớn các cá nhân, tổ chức chủ yếu thể hiện đòi hỏi quyền lợi mà thiếu trách nhiệm trong đấu tranh. Điều đáng nói là chúng ta có một lực lượng văn nghệ sĩ hùng hậu, được trang bị tương đối đầy đủ phương tiện, nguồn lực nhưng lại im lặng với những quan điểm sai trái, phản động trên các phương tiện truyền thông của các cá nhân và một số văn nghệ sĩ chống phá Đảng và chế độ. Chỉ có một số nhà báo, một số tờ báo, tạp chí của ngành tuyên giáo, quân đội, công an có tiếng nói rõ ràng trong đấu tranh... trong khi các tạp chí văn học, nghệ thuật ở trung ương, đặc biệt là ở các địa phương vẫn ít khi đụng chạm đến mà chủ yếu đi sâu vào học thuật văn chương, nghệ thuật.

Chẳng hạn trong lĩnh vực phê bình văn học, nghệ thuật, các văn nghệ sĩ không những chưa phát huy được tinh thần phê phán mà còn bị chi phối vào sự nhiễu loạn của mạng xã hội. PGS, TS Đào Duy Quát cho rằng, hoạt động phê bình văn học, nghệ thuật trên mạng internet hiện nay còn thiếu được kiểm soát, dẫn đến tình trạng một số tác giả tự do đến mức thái quá, thậm chí có tình trạng thóa mạ nhau không thể kiểm soát. Điều đáng lưu ý là trong một thời gian dài, chúng ta chưa dành sự quan tâm đúng mức với các hiện tượng này, cho rằng đó là “chuyện ảo”, “không nên biến cái ảo thành cái thật!”. Có người còn cho rằng, sợ lây báo viết phê bình báo mạng là phạm luật!... Thực chất đó là sự hữu khuynh, né tránh, thiếu dũng khí, thiếu một sự chỉ đạo kiên quyết, có bài bản³.

Thứ ba, các thể chế, cơ chế chưa huy động sự đồng thuận tối đa các phương tiện, báo chí truyền thông tham gia có hệ thống vào mặt trận đấu tranh với các luận điệu, quan điểm sai trái trên lĩnh vực văn học, nghệ thuật.

Đây chính là hạn chế, bất cập cần phải khắc phục ngay bởi lẽ binh chủng báo chí của chúng ta thật sự hùng hậu nhưng lại đấu tranh một cách rời rạc, thiếu đồng bộ, một số cơ quan báo chí bàng quan với nhiệm vụ này; một số báo chí đấu tranh hình thức, các bài viết đấu tranh không sâu sắc, thường hô hào, công kích mà thiếu tính khoa học, thiếu tính thuyết phục với người đọc.

Mặt khác, các thể chế, cơ chế chưa cụ thể hóa các nguồn lực cho đấu tranh trên lĩnh vực này, nhất là nguồn lực tài chính cho đấu tranh trên lĩnh vực văn học, nghệ thuật. Chính điều này đã ràng buộc các cơ quan trong quá trình đầu tư kinh phí cho các chuyên mục này trên các phương tiện báo chí, truyền thông, nhất là các công trình khoa học lý luận, trong đó có lý luận về văn học, nghệ thuật.

Thứ tư, các thể chế, cơ chế chưa xác định rõ ràng và phân công cụ thể nhiệm vụ đấu tranh ngăn chặn các quan điểm sai trái trong lĩnh vực văn học nghệ thuật.

Thực tế cho thấy, trong lĩnh vực nghệ thuật, ở nước ta có nhiều cơ quan, đơn vị từ trung ương đến địa phương có trách nhiệm với nhiệm vụ này nhưng chưa phát huy một cách cụ thể. Chẳng hạn, trong lĩnh vực lý luận, chúng ta có Hội đồng lý luận Trung ương, tiếp đến là Hội đồng lý luận văn học, nghệ thuật, Hội đồng lý luận phê bình văn học, nghệ thuật... Về tổ chức bộ máy liên quan đến văn học, nghệ thuật, chúng ta có Liên hiệp các Hội Văn học nghệ thuật Việt Nam⁴ từ trung ương đến địa phương. Tuy nhiên, cơ chế cho đấu tranh các quan điểm sai trái thù địch trên lĩnh vực văn học, nghệ thuật chưa phát huy triệt để, thậm chí nhiều cơ quan còn né tránh, xa rời nhiệm vụ này. Việc phản bác các luận điệu tuyên truyền trên các phương tiện thông tin đại chúng, nhất là trên mạng internet, mạng xã hội chưa quyết liệt và chưa có tính chiến đấu cao, chưa mang lại hiệu quả thiết thực.

Từ thực tế đó, để xây dựng và phát triển nền văn học, nghệ thuật Việt Nam trong bối cảnh hiện nay, chúng ta cần đầu tư nguồn lực nhiều hơn cho văn học, nghệ thuật, đồng thời kiên quyết đấu tranh chống lại những quan điểm sai trái, thù địch. Một trong nhiều giải pháp lớn trong đấu tranh là phải xây

Xem tiếp trang 86